

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Sa/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200560
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5021200560.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Dubcovou, v právnej veci žalobcu: A.. Z.. S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXXX/X, XXX XX M. E., zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Janou Točekovou, PhD., advokátkou, so sídlom G. XXX XX M. E., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava 1, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 21.10.2021

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov súdneho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom právnej zástupkyne domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a následne zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie s povinnosťou náhrady trov súdneho konania žalobcovi. Žalobca v žalobe uviedol, že mu bolo doručené rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 21.10.2021 dňa 28.10.2021. Žalobcovi dňa 07.07.1997 Ministerstvo vnútra SR (ďalej aj len „MV SR“) priznalo invalidný dôchodok vo výške 5.460,- Sk.

2. Žalobca v článku III. bodu 6. až 23. žaloby uviedol prierez konania a rozhodnutí orgánov verejnej správy týkajúcich sa priznania starobného dôchodku žalobcovi, v spojení s rozhodnutiami, ktoré vydával orgán sociálneho zabezpečenia MV SR ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 29Sa/26/2018, sp.zn. 28Sa/31/2019. Dňa 02.07.2021 Najvyšší súd SR vydal rozsudok sp.zn. 7Sk/21/2020, v ktorom zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 28Sa/31/2019 zo dňa 21.04.2020 tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 30.07.2019 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR ako kasačný súd vyjadril svoj právny názor v odsekoch 39., 40., 41. a 42. odôvodnenia tohto rozsudku, ktorým bola Sociálna poisťovňa viazaná. Najvyšší súd SR v odseku 39. pripustil možnosť súbehu starobného dôchodku zo všeobecného systému dôchodkového poistenia a invalidného výsluhového dôchodku z osobitného systému dôchodkového zabezpečenia, v danom prípade vyplácaného MV SR. Najvyšší súd SR predovšetkým v odseku 41. odôvodnenia rozhodnutia jasne uviedol, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy, a to rozhodnutie zo dňa 30.07.2019, ktorým Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne zmenil rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 11.12.2017 o priznaní starobného dôchodku tak, že zamietol žiadosť o priznanie starobného dôchodku, nie je v súlade so zákonom. Najvyšší súd SR v odseku 42. svojho rozhodnutia určil Sociálnej poisťovni povinnosť vysporiadať sa predovšetkým s otázkou, či v prípade nároku žalobcu uplatneného žiadosťou z 15.06.2009 splnil podmienky nároku

na starobný dôchodok, ktorý je zároveň poberateľom invalidného dôchodku, ktorý sa iba považuje za invalidný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z.. Najvyšší súd SR v závere odseku 42. odôvodnenia rozsudku uviedol, že Sociálna poisťovňa má následne rozhodnúť o možnej aplikácii ust. § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., ktorý upravuje súbeh nárokov na výplatu dôchodkových dávok. V zmysle tohto ustanovenia, ak poberateľ invalidného dôchodku splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku, vypláca sa dôchodková dávka, ktorej suma je vyššia. Žalobca uviedol, že v danom prípade zákon hovorí o „invalidnom dôchodku“ v zmysle všeobecného systému dôchodkového poistenia, vyplácanom zo Sociálnej poisťovne, a nie o invalidnom dôchodku, ktorý sa iba považuje za invalidný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v zmysle osobitného systému sociálneho zabezpečenia vyplácanom z Ministerstva vnútra SR. Žalobca bol toho názoru, že v jeho prípade je aplikácia § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení neprípustná a nevykonateľná, pretože v prípade žalobcu ide o súbeh dvoch rôznych sociálnych dôchodkových systémov, a to všeobecného systému sociálneho poistenia vyplácaného zo Sociálnej poisťovne a osobitného dôchodkového systému sociálneho zabezpečenia policajtov vyplácaného z Ministerstva vnútra SR.

3. Žalobca ďalej v žalobe poukázal na to, že na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 02.07.2021 vydal Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne rozhodnutie Číslo: XXX XXX XXXX zo dňa 21.10.2021, ktorým žalovaný ako orgán druhého stupňa zmenil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Číslo: XXX XXX XXXX X z 11. decembra 2017 o priznaní starobného dôchodku tak, že žiadosť žalobcu o starobný dôchodok bola opätovne zamietnutá. Rozhodnutie žalovaného je založené podľa žalobcu na tých istých právnych skutočnostiach ako predošlé rozhodnutie, pričom Najvyšší súd SR v odseku 41. odôvodnenia svojho rozhodnutia určil, že napadnuté rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne o zamietnutí žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku nie je v súlade so zákonom. Podľa žalobcu Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne nepreukázal dôvod pre vydanie obsahovo rovnakého rozhodnutia vzhľadom na tie isté právne skutočnosti, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie žalovaného a ktoré bolo Najvyšším súdom SR zrušené pre jeho nezákonnosť. Sociálna poisťovňa od 10.05.2018 do dnešného dňa žalobcovi starobný dôchodok priznaný rozhodnutím zo dňa 11.12.2017 nevypláca. Napriek odvolaniu, ktoré žalobca podal dňa 29.01.2018 proti tomuto rozhodnutiu Sociálnej poisťovne zo dňa 11.12.2017 z dôvodu nezapočítania všetkých dôb dôchodkového poistenia pre výpočet výšky starobného dôchodku, žalobca uviedol, že v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z., konkrétne § 215 ods. 5 „Včas podané odvolanie má odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak“, avšak v § 215 ods. 6 sa uvádza „Odvolanie nemá odkladný účinok proti rozhodnutiu a) o priznaní, o znížení, o zastavení výplaty a o odňatí nemocenskej dávky, úrazového príplatku, rehabilitačného, rekvalifikačného a dávky v nezamestnanosti, b) vo veciach uvedených v § 179 ods. 1 písm. a) prvom bode“. Ustanovenie § 179 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona č. 461/2003 Z.z. uvádza rozhodovanie o dôchodkových dávkach, o zvyšovaní príplatku za štátnu službu k dôchodku podľa osobitného predpisu, o úrazovej rente a o pozostalostnej úrazovej rente. V prípade rozhodnutí o dôchodkových dávkach, ktoré patrí do pôsobnosti ústredia Sociálnej poisťovne, teda podané odvolanie nemá odkladný účinok. Z tohto podľa žalobcu vyplýva, že napriek podanému odvolaniu mala Sociálna poisťovňa pokračovať vo vyplácaní priznaného starobného dôchodku v sume 125,50 Eur, ktorý bol priznaný rozhodnutím zo dňa 11.12.2017, a to i napriek tomu, že žalobca túto výšku starobného dôchodku rozporoval v podanom odvolaní.

4. V článku IV. žaloby žalobca zdôvodnil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia s vymedzením žalobných bodov. Žalobca poukázal na ust. § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). V rozhodnutí žalobou napadnutého sa na strane 2 uvádza, že „k 10. októbru 2017 žalobca ako účastník konania získal 4 643 dní obdobia dôchodkového poistenia. Pri posúdení nároku na dôchodok a určení jeho sumy boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia...“. Na strane 3 rozhodnutia žalovaného sa uvádza, že „V priebehu odvolacieho konania, po doplnení dokazovania a po opätovnom posúdení nároku na starobný dôchodok účastníka konania (žalobcu) bola v dôsledku zmeny v skutočnostiach rozhodujúcich pre nárok na starobný dôchodok, vylúčená doba štúdia pred 18. rokom veku, od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973, pretože táto doba bola už hodnotená pre nárok na invalidný dôchodok a išlo by o duplicitné zhodnotenie tej istej doby poistenia“. V dôsledku tohto záveru žalovaný konštatoval, že žalobca nezískal potrebné obdobie dôchodkového poistenia. V tomto ohľade žalobca zdôraznil to, že rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku orgánom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR č.p.: SPC-31.896/97 zo dňa 07.07.1997 jasne uvádza, že „Dôchodok bol vymieraný s prihliadnutím k celkove započítanej dobe služby /zamestnania/ od 18.

roku veku...“, čo potvrdzuje MV SR aj vo svojom oznámení č. SPOU-OSZ-31.896-60/2013-VZ zo dňa 20.09.2013, v ktorom bode 4 jasne uvádza, že „na nárok na dávku výsluhového zabezpečenia bola zhodnotená celková doba: ako v bode č. 6 v rozsahu“. Bod č. 6 jasne uvádza ako zhodnotenú dobu až obdobie od 26.07.1973. Neexistoval podľa žalobcu žiaden legitímny dôvod na neskoršiu zmenu tohto údaju neskorším oznámením MV SR č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21.03.2018, ktoré žalovaný považoval za rozhodujúce pre svoje rozhodnutie o nepriznaní nároku na starobný dôchodok žalobcu. Príslušný orgán sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR ďalším oznámením údajov pod č. SPOU-OSZ-31896-113/2021-VZ zo dňa 20.10.2021 uviedol v rámci vysvetlenia, že ak poberatelia dávky splnili podmienky doby dôchodkového poistenia na nárok na dávku dobou preukázanou od 18. roku veku, preukázaná doba dôchodkového poistenia do 18. roku veku nemá vplyv na výšku tejto dávky. Žalobca nerozporuje skutočnosť, že by doba dôchodkového poistenia ako tzv. náhradná doba dôchodkového poistenia získaná do 18. roku veku mala vplyv na výšku jeho invalidnej dávky (invalidného dôchodku), avšak žalobca poukázal na skutočnosť, že táto doba pred 18. rokom veku nebola v čase rozhodovania príslušného orgánu MV SR o priznaní invalidného dôchodku, tzn. v roku 1997, vôbec preukázaná, nakoľko táto doba nemala žiaden význam, resp. vplyv pre priznanie tohto invalidného dôchodku, tzn. tento invalidný dôchodok priznaný v roku 1997 bol priznaný bez ohľadu na dobu pred 18. rokom veku, čo uvádza aj samotné rozhodnutie príslušného orgánu MV SR zo dňa 07.07.1997 slovami „s prihliadnutím k celkove započítanej dobe sú služby /zamestnania/ od 18. roku veku“. Táto doba pred 18. rokom veku, tzn. sporné obdobie od 01.09.1970 do 25.07.1973 nebolo jednak preukazované pre účely priznania invalidného dôchodku z roku 1997, a teda už vôbec nie zhodnotené pre účely vyplácania tohto invalidného dôchodku. Nie je preto pravdou, ako uvádza žalovaný na strane 3 žalobou napadnutého rozhodnutia, že „pre samotný nárok na dôchodok (nie pre určenie jeho sumy), bola hodnotená aj doba štúdia pred 18. rokom veku“ a ďalej túto argumentáciu opätovne potvrdzuje aj na strane 5.

5. Žalobca v žalobe na doplnenie právnej argumentácie uviedol, že zákon č. 328/2002 Z.z. neumožňuje započítať iné obdobie dôchodkového poistenia do celkovej doby dôchodkového zabezpečenia pre výpočet výšky výsluhového dôchodku a zároveň určuje započítať do obdobia dôchodkového zabezpečenia iba tie obdobia dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli vykonané služobným pomerom. Obdobia dôchodkového poistenia a tzv. „náhradné doby“ dôchodkového poistenia má právo zo zákona č. 461/2003 Z.z. započítať do obdobia dôchodkového poistenia iba pre výpočet výšky starobného dôchodku Sociálna poisťovňa, tak ako to určil zákonodarca v dipozíciach zákonov. Žalobca poukázal na § 30 zákona č. 328/2002 Z.z. s poukazom na ust. § 38 a § 39 predmetného zákona v spojení so zákonom č. 100/1988 Zb., konkrétne ust. § 29 ods. 4, § 60 zákona č. 461/2003 Z.z. v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.. Doba štúdia od 15 roku veku do 18. roku veku ako doba dôchodkového zabezpečenia pre priznanie invalidného dôchodku nebola uvedená a započítaná v rozhodnutí príslušného orgánu MV SR č. SPC-31.896/97 zo dňa 7.7.1997 o priznaní invalidného dôchodku. Na žalobcu sa má aplikovať judikatúra Najvyššieho súdu SR o určovaní starobného dôchodku v súbehu s výsluhovým dôchodkom, napr. judikát uverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 5/2011 pod č. 59, pretože v danom prípade ide o súbeh nároku na dve dávky v starobe, ktoré sú síce rovnakého druhu, avšak každá pramení z iného systému dôchodkového zabezpečenia. Súbeh vyplácania „výsluhového dôchodku“ z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov MV SR a zároveň „starobného dôchodku“ zo všeobecného dôchodkového systému sociálneho poistenia Sociálnou poisťovňou, a to výsluhovému dôchodcovi ako prijímateľovi dôchodkových dávok vyplácaných z rôznych dôchodkových systémov, je v právnom poriadku v Slovenskej republike pevne zakotvený. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 10So/59/2015 zo dňa 27.7.2016, sp.zn. 7So/35/2015 zo dňa 26.5.2016, sp.zn. 9So/190/2011 zo dňa 31. októbra 2012, sp.zn. 7So/138/2011 z 15.08.2012, sp.zn. So 11/2009 zo dňa 27.01.2010, sp.zn. 4So/133/2009 zo dňa 7.12.2009, sp.zn. 10So/162/2014 zo dňa 16.12.2015, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 5Sd/3/2014 zo dňa 25.1.2017, sp.zn. 8Sa/116/2018 zo dňa 25.9.2019, sp.zn. 1Sdo/16/2016 zo dňa 28.6.2017, sp.zn. 5Sd/3/2014 zo dňa 25.1.2017 ako aj stanoviská a rozhodnutia vo veciach správnych: Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 5/2011 bod č. 59 a Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 6/2013 bod č. 83, 95 alebo Zbierka stanovísk a súdov SR č. 4/2015 bod č. 57, 49. Konkrétne, ako uvádza rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. januára 2010 sp.zn. 4So 11/2009: „Obdobie výkonu služby policajta, ktoré pre výšku výsluhového dôchodku hodnotiť nemožno, lebo nezaložilo nárok na výsluhový dôchodok alebo nemalo vplyv na jeho výšku však treba hodnotiť vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, lebo inak by časť týchto dôb poistenia nebola hodnotená v žiadnom z týchto systémov“. Právny názor NS SR vychádza aj z právnej úpravy článku 39 Ústavy SR, podľa ktorého občania majú nárok na primerané hmotné zabezpečenie v starobe, pričom primeranému hmotnému zabezpečeniu môže zodpovedať iba také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to,

či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia podľa zákon č. 328/2002 Z.z. alebo vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z.. Vzhľadom k ustálenej súdnej praxi NS SR má výsluhový dôchodca nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového poistenia Sociálnej poisťovne z dôvodu sociálneho poistenia výkonom civilnej pracovnej činnosti, ktoré obdobie sociálneho poistenia nebolo a nemôže byť započítané do obdobia dôchodkového zabezpečenia policajtov pri priznávaní policajného výsluhového dôchodku, pretože nejde o výkon služobného pomeru podľa zákona č. 328/2002 Z.z.. Až po zohľadnení všetkých dôb poistenia ako aj náhradných dôb poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. je potrebné vykonať výpočet starobnej dôchodkovej dávky vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme a nie je možné opierať rozhodnutie pre priznanie starobného dôchodku poukazom na ust. § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., pretože invalidný dôchodok/výsluhový invalidný dôchodok nepriznala Sociálna poisťovňa, ani ho nevyplácala a nevypláca. Žalobca považoval rozhodnutie žalovaného za nezákonné, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. c) SSP je jedným z dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

6. Žalobca v žalobe uviedol aj druhý dôvod pre zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia, a to ust. § 191 ods. 1 písm. e) SSP, keďže žalovaný na riadne posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok nedostatočne zistil skutkový stav a následne dospel k nesprávnemu a nezákonnému rozhodnutiu. Sociálna poisťovňa má zo zákona povinnosť započítať všetky doby dôchodkového poistenia, a to započítať do obdobia dôchodkového poistenia aj dobu poberania invalidného dôchodku/invalidného výsluhového dôchodku § 9 ods. 1 písm. h) zákona č. 100/1988 Zb., pretože podľa zákona č. 100/1988 Zb. § 9 ods. 1 písm. h) sa doba poberania invalidného dôchodku alebo dávky od 1. januára 1957 považuje za invalidný dôchodok, nakoľko je poberaná v zmysle zákona č. 328/2002 Z.z., kde § 136 túto celú dobu poberania invalidného dôchodku/invalidného výsluhového dôchodku určil ako dobu poberania invalidného výsluhového dôchodku, ktorú je potrebné započítať do obdobia dôchodkového poistenia pri výpočte výšky starobného dôchodku. Zákonodarca v zákone č. 328/2002 Z.z. iba považuje túto dávku od začiatku poberania za poberanie invalidného výsluhového dôchodku, kde potom len táto skutočnosť určená Sociálnou poisťovňou od 1. júla 2002 s poukazom na zákon č. 461/2003 Z.z. nemôže byť selektívne a svojvoľne vylúčená Sociálnou poisťovňou z obdobia dôchodkového poistenia, pretože zákon č. 328/2002 Z.z. prekvalifikoval invalidný dôchodok za invalidný výsluhový dôchodok podľa § 136 spätne odo dňa priznania. Zákon č. 461/2003 Z.z. toto obdobie explicitne zaraďuje do obdobia dôchodkového poistenia. S poukazom na znenie zákona č. 100/1988 Zb. § 9 ods. 1 písm. h) sa doba poberania invalidného dôchodku alebo dávky od 1. januára 1957 považuje za invalidný dôchodok. Zákon č. 461/2003 Z.z. nerozlišuje zvlášť obdobie poberania invalidného dôchodku a zvlášť obdobie poberania invalidného výsluhového dôchodku. Zákon nerozlišuje, kto vypláca invalidný dôchodok alebo kto vypláca invalidný výsluhový dôchodok a zároveň so zreteľom na skutočnosť, že predmet vyplácaného invalidného dôchodku sa nezmenil a od jeho priznania stále ide o vyplácaný invalidný dôchodok, pretože podľa ustanovení zákona sa iba považuje za invalidný výsluhový dôchodok a zároveň doposiaľ tento invalidný dôchodok vypláca od samotného začiatku ten istý orgán sociálneho zabezpečenia MV SR. Žalobca poukázal na § 126 zákona č. 328/2002 Z.z. v spojení s § 136. Žalobca zdôraznil, že Sociálna poisťovňa v tomto prípade bezdôvodne nezapočítala celé obdobie dôchodkového poistenia pre výpočet výšky starobného dôchodku, a to v čase prípravy na povolanie ako náhradnej doby štúdia na strednej škole počas obdobia 1970-1973 (v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. § 10 Sústavná príprava na povolanie ods. 1: „Sústavná príprava na povolanie podľa tohto zákona je štúdium na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky alebo štúdium na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa“).

7. Žalovaný podľa žalobcu nezapočítal ani dobu civilného pracovného pomeru pred nástupom do služobného pomeru policajta ako obdobie preukázateľného dôchodkového poistenia v rokoch 1976-1982 pred nástupom do služobného pomeru (železnice - ŽSR), zároveň nezapočítal ani obdobie výkonu služby policajta, nezapočítal ani obdobie poberania invalidného dôchodku/invalidného výsluhového dôchodku a zároveň nezapočítal ani obdobie dôchodkového poistenia výkonom práce v civilnom zamestnaní v čase poberania invalidného dôchodku. Pre účely § 79a zákona č. 461/2003 Z.z. suma starobného dôchodku poistenca, ktorý poberá alebo poberal invalidný dôchodok, sa nesmie určiť z nižšieho priemerného osobného mzdového bodu, než z ktorého sa určila suma invalidného dôchodku. Žalobca uviedol, že podľa § 73 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. suma invalidného dôchodku fyzickej osoby uvedenej v § 70 ods. 2, ktorá má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, sa určí ako súčin osobného mzdového bodu obdobia dôchodkového poistenia

získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Osobný mzdový bod sa určuje na hodnotu 0,67. V tomto ohľade žalobca poukázal na potvrdenie MV SR, orgánu sociálneho zabezpečenia č. SPOU-OSZ-31.896-85/2018 zo dňa 19.01.2018, ktoré preukazuje mieru poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť na 80%. Ďalej žalobca poukázal na ust. § 293ad zákona č. 461/2003 Z.z. pre výpočet výšky starobného dôchodku, poukázal na § 79a zákona č. 461/2033 Z.z.. Podľa žalobcu zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy je nedostačujúce pre riadne posúdenie veci, čo v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. e) SSP predstavuje dôvod na zrušenie rozhodnutia, resp. opatrenia orgánu verejnej správy.

8. V závere žaloby žalobca poukázal na ust. § 191 ods. 1 písm. f) SSP. Podľa žalobcu sa žalovaný žiadnym spôsobom nevysporiadal s dôkazom a opomenul ho vyhodnotiť, ktorým je v poradí už druhé Oznámenie údajov na účely konania o dôchodkovej dávke, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia MV SR, Bratislava pod č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21.03.2018, ktorý predložil Sociálnej poisťovni a v ktorom pozmenil doby dôchodkového zabezpečenia v dobe od 1.9.1970 do 25.7.1973, štúdium pred 18. rokom veku, ako doby rozhodujúce pre priznanie invalidného dôchodku a tieto započítal nad rámec rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku z roku 1997 do obdobia dôchodkového zabezpečenia, tzn. tieto doby dôchodkového zabezpečenia neboli započítané v rozhodnutí o priznaní invalidného dôchodku orgánom sociálneho zabezpečenia MV SR č.p.: SPC-31.896/97 zo dňa 07.07.1997. Podľa žalobcu zo strany žalovaného došlo k ústavne neakceptovateľnému hodnoteniu dôkazov, a to dokumentov MV SR a podkladov Sociálnej poisťovne, ktoré boli súčasťou spisu. Postupom žalovaného bolo porušené právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedené vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 23. januára 2014 sp.zn. IV. ÚS 562/2013, v ktorom bolo konštatované porušenie práva na spravodlivý proces a v ktorom sa okrem iného uvádza „...nesprávne vytvorený právny základ na rozhodnutie vo veci samej bol podmienený protirečivým a svojvoľným hodnotením takého dôkazu, ktorý mal nezastupiteľný význam pre vytvorenie skutkového základu na rozhodnutie vo veci samej“. Podľa žalobcu, skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ pre napadnuté rozhodnutie, je v rozpore s administratívnymi spismi, pretože v nich nemá oporu, čo v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. f) SSP predstavuje dôvod na zrušenie rozhodnutia. Súčasne žalobca uviedol, že nežiada nariadiť pojednávanie a súhlasí, aby sa vo veci rozhodlo aj bez pojednávania.

9. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 15.2.2022 (č.l. 76-77 spisu). Žalovaný uviedol, že nežiada vo veci nariadiť pojednávanie. Vo vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobné dôvody sú totožné s dôvodmi uvádzanými v odvolaní podanom proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu. Žalobca uvádza, že do obdobia dôchodkového poistenia nebolo započítané štúdium na strednej škole v rokoch od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973, pričom poukazuje na rozpor v potvrdeniach MV SR zo dňa 20. septembra 2013 a zo dňa 21. marca 2018, ktorý pozmenil doby dôchodkového zabezpečenia v rokoch 1970 až 1973 a tieto započítal nad rámec rozhodnutia o priznaní invalidného výsluhového dôchodku. Žalobca poukázal na odsek 41. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR, v ktorom bolo jasne určené, že napadnuté rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne nie je v súlade so zákonom. Žalobca sa v žalobe domáhal, že má byť aplikovaná judikatúra Najvyššieho súdu SR o určovaní starobného dôchodku v súbehu s výsluhovým dôchodkom, keďže v danom prípade ide o súbeh nárokov na dve dávky v starobe a súčasne poukázal na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Ďalej žalobca namieta nezahodnotenie doby poberania invalidného dôchodku od 1. júla 2002, ktorý sa za invalidný výsluhový dôchodok iba považuje, ale je naďalej invalidným dôchodkom. Žalobca namieta, že žalovaný nezapočítal celé obdobie dôchodkového poistenia pre výpočet výšky starobného dôchodku, a to v čase prípravy na povolanie ako náhradnej doby štúdia na strednej škole počas rokov 1970 - 1973 a zároveň nezapočítal ani dobu civilného pracovného pomeru pred nástupom do služobného pomeru policajta v rokoch 1976 - 1982, obdobie výkonu služby policajta, obdobie poberania invalidného výsluhového dôchodku a obdobia dôchodkového poistenia výkonom práce v civilnom zamestnaní v čase poberania invalidného dôchodku. Žalovaný sa nestotožnil s týmito námietkami žalobcu, považoval ich za nedôvodné a jeho postup za zákonný a správny. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/21/2021 zo dňa 2. júla 2021, pokiaľ ide o posúdenie, či nárok na starobný dôchodok žalobcovi vznikol alebo nie, Generálny riaditeľ žalovaného postupoval v súlade so zákonom, čo vyplývalo z odseku 38. odôvodnenia rozsudku, avšak v odseku 40. odôvodnenia uviedol, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovaného je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pretože sa má vysporiadať s otázkou, či žalobca ako poberateľ invalidného dôchodku splnil

podmienky nároku na starobný dôchodok a následne rozhodnúť o možnej aplikácii § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.. Žalovaný poukázal na § 65 ods. 1, § 65 ods. 2, § 65a zákona č. 461/2003 Z.z. s tým, že žalobca dôchodkový vek dosiahol dovŕšením veku 62 rokov a 76 dní, t.j. 10. októbra 2017. K 10. októbru 2017 žalobca získal 4 643 dní obdobia dôchodkového poistenia. Žalobca nebol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov, a preto nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok a z tohto dôvodu bola žiadosť o priznanie starobného dôchodku opätovne zamietnutá. Žalovaný má za to, že pri posúdení nároku na dôchodok a určení jeho sumy boli zohľadnené všetky obdobia dôchodkového poistenia vrátane dôb, ktoré sa za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. považujú. Získanie ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia nebolo preukázané. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na ust. § 60 ods. 2, 4, § 255 ods. 5, 7 zákona č. 461/2003 Z.z..

10. Žalovaný zdôraznil to, že na nárok na starobný dôchodok boli žalobcovi zhodnotenú obdobia dôchodkového poistenia v celkovom počte 4 643 dní, a to obdobie poberania invalidného dôchodku od 24. apríla 1997 do 30. júna 2002 v počte 1 894 dní dôchodkového poistenia, obdobie zamestnania od 1. júla 2005 do 30. septembra 2011 u zamestnávateľa Mesto Dolný Kubín v počte 2 283 dní dôchodkového poistenia, obdobie zamestnania od 1. septembra 2013 do 30. septembra 2013 u zamestnávateľa ELEINŠTALA, s.r.o. Dolný Kubín v počte 30 dní dôchodkového poistenia, obdobie zamestnania od 1. júla 2015 do 2. mája 2016 u zamestnávateľa FG-METAL, s.r.o. Dolný Kubín v počte 307 dní dôchodkového poistenia, obdobie zamestnania od 3. mája 2016 do 8. septembra 2016 u zamestnávateľa ZEM-COM, s.r.o. Dolný Kubín v počte 129 dní dôchodkového poistenia.

11. Žalovaný poukázal na to, že rozhodnutím MV SR č. SPC-31.896/91 zo dňa 7. júla 1997 bol žalobcovi priznaný invalidný dôchodok od 24. apríla 1997 podľa § 134 a § 135 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov. Podľa potvrdenia MV SR č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21. marca 2018, doručeného Sociálnej poisťovni, ústredie dňa 23. marca 2018, bola na nárok na dávku výsluhového zabezpečenia zhodnotená doba služobného pomeru v nasledujúcom rozsahu:

- 1/ doba štúdia na strednej škole od 1. septembra 1970 do 4. júla 1974,
- 2/ civilné zamestnanie od 5. júla 1974 do 30. septembra 1974,
- 3/ základná vojenská služba od 1. októbra 1974 do 28. septembra 1976,
- 4/ civilné zamestnanie od 29. septembra 1976 do 29. septembra 1976 a od 4. októbra 1976 do 31. augusta 1982,
- 5/ služobný pomer od 1. septembra 1982 do 23. apríla 1997.

12. Žalovaný uviedol, že žalobca namieta nezhodnotenie štúdia na strednej škole od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973. Pre nárok na starobný dôchodok bola doba štúdia pred 18. rokom veku vylúčená, pretože táto doba bola už hodnotená pre nárok na invalidný dôchodok. Túto skutočnosť potvrdilo MV SR po doplnení dokazovania v rámci realizácie rozsudku Najvyššieho súdu SR Oznámením č. SPSČ-OSZ-31.896-113/2021-VZ zo dňa 20. októbra 2021. Žiadosť žalobcu týkajúca sa započítania pre nárok na starobný dôchodok celé obdobie poberania invalidného dôchodku je neodôvodnená, pretože hoci mu bol invalidný dôchodok priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, tento je od 1. júla 2002 považovaný podľa osobitného zákona za výsluhový invalidný dôchodok. Tiež nie je možné aplikovať § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., pretože žalobcovi nie je vyplácaná žiadna dávka priznaná podľa uvedeného zákona. Námietky žalobcu týkajúce sa nezapočítania doby štúdia na strednej škole, vrátane doby štúdia na strednej škole pred 18. rokom veku, vojenskej služby, doby civilnej služby a doby civilného zamestnania od 4. októbra 1976 do 31. augusta 1982, od 1. júla 2005 do 30. septembra 2011 a doby zamestnania od 1. septembra 2013 do 8. júna 2016 nie sú dôvodné, pretože okrem doby, ktorá bola žalobcovi zhodnotená pre nárok na invalidný dôchodok (doba štúdia na strednej škole vrátane doby pred 18. rokom veku, doba vojenskej služby, doba civilnej služby a doba civilného zamestnania do 31. augusta 1982), a ktorú nemožno duplicitne započítať pre nárok na starobný dôchodok, ostatné namietané doby zamestnania (od 1. júla 2005 do 30. septembra 2011 a od 1. septembra 2013 do 8. septembra 2016) pre nárok na starobný dôchodok boli započítané v plnom rozsahu. Žalovaný ako odvolací orgán v rámci realizácie rozsudku Najvyššieho súdu SR doplnil dokazovanie v údajoch o dobách poistenia potvrdených MV SR ako doby, ktoré hodnotilo pre nárok na invalidný dôchodok, považovaný za invalidný výsluhový dôchodok. Podľa Oznámenia orgánu sociálneho zabezpečenia MV SR č. SPSČ-OSZ-31.896-113/2021-VZ zo dňa 20. októbra 2021 je platné potvrdenie č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21. marca 2018. Žalovaný mal za to, že zrozumiteľným a právne korektným spôsobom sa vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné, doplnil dokazovanie, posúdil priloženú spisovú

dokumentáciu žalobcu v celom rozsahu, opätovne vyhodnotil námietky žalobcu vznesené v odvolaní, ktoré sú uvedené aj v správnej žalobe, tieto žalovaný vyhodnotil ako nedôvodné, čo vyčerpávajúco zdôvodnil vo svojom rozhodnutí, dôkazy vykonal a vyhodnotil v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý bol vyslovený v rozsudku sp.zn. 7Sk/21/2021 zo dňa 2. júla 2021. Žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne ďalšie obdobie dôchodkového poistenia alebo vymeriavacie základy, nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktorými by spochybnil správnosť rozhodnutia o nároku na starobný dôchodok. Žalovaný navrhol žalobu žalobcu zamietnuť s tým, že nežiada vo veci nariadiť pojednávanie.

13. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 28.07.2022 (č.l. 131 - 133 spisu). Žalobca sa nestotožnil s vyjadrením žalovaného. Nesúhlasil s výkladom žalovaného týkajúcim sa započítania doby štúdia pred 18. rokom veku žalobcu pre účely invalidného dôchodku vyplácaného MV SR, a to na základe v poradí druhého oznámenia MV SR z roku 2018. Žalobca zdôraznil, že v tomto poradí už druhom oznámení údajov na účely konania o dôchodkovej dávke, vydanom dňa 21.03.2018 odborom sociálneho zabezpečenia MV SR, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad pod č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ, MV SR pozmenilo doby dôchodkového zabezpečenia žalobcu v dobe od 1.9.1970 do 25.7.1973, tzn. štúdiom pred 18. rokom veku, pre výpočet výšky invalidného dôchodku a tieto započítalo nad rámec rozhodnutia MV SR o priznaní invalidného dôchodku z roku 1997 do obdobia dôchodkového zabezpečenia, ktoré neboli započítané v rozhodnutí o priznaní invalidného dôchodku orgánom sociálneho zabezpečenia MV SR č.p.: SPC-31.896/97 zo dňa 07.07.1997. Takéto právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku orgánom sociálneho zabezpečenia MV SR č.p.: SPC-31.896/97 zo dňa 07.07.1997 nie je možné meniť orgánom sociálneho zabezpečenia MV SR o niekoľko rokov neskôr a zmeniť tam uvedené obdobia dôchodkového zabezpečenia pre výpočet výšky invalidného dôchodku ďalším novým, druhým oznámením MV SR pre Sociálnu poisťovňu z roku 2018. Žalobca žiadal, aby sa krajský súd vysporiadal so skutočnosťou, že rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku orgánom sociálneho zabezpečenia MV SR č.p.: SPC-31.896/97 zo dňa 07.07.1997 jasne uvádza, že „Dôchodok bol vymeraný... s prihliadnutím k celkove započítanej dobe služby /zamestnania/ od 18. roku veku...“. Uvedené potvrdzuje MV SR aj vo svojom Oznámení č. SPOU-OSZ-31.896-60/2013-VZ zo dňa 20.09.2013, v ktorom bode 4. jasne sa uvádza, že „na nárok na dávku výsluhového zabezpečenia bola zhodnotená celková doba: ako v bode č. 6 v rozsahu“. Bod č. 6. jasne uvádza ako zhodnotenú dobu až obdobie od 26.07.1973. Neexistuje preto žiaden legitímny dôvod na neskoršiu zmenu tohto údaju neskorším Oznámením MV SR č. SPOU-OSZ-31896/87/2018-VZ zo dňa 21.03.2018, ktoré žalovaný považoval za rozhodujúce pre svoje rozhodnutie o nepriznaní nároku na starobný dôchodok žalobcu a neexistuje ani pochybnosť pre účely zmeny týchto období a dátumov. Žalobca poukázal na to, že príslušný orgán sociálneho zabezpečenia MV SR ďalším Oznámením údajov pod č. SPOU-OSZ-31896-113/2021-VZ zo dňa 20.10.2021 uviedol v rámci vysvetlenia, že ak poberatelia dávky splnili podmienky doby dôchodkového poistenia na nárok na dávku dobou preukázanou od 18. roku veku, preukázaná doba dôchodkového poistenia do 18. roku veku nemá vplyv na výšku tejto dávky. Žalobca poukázal na to, že táto doba pred 18. rokom veku nebola v čase rozhodovania príslušného orgánu MV SR o priznaní invalidného dôchodku, tzn. v roku 1997 vôbec preukazovaná, pretože táto doba nemala žiaden význam, resp. vplyv pre priznanie tohto invalidného dôchodku, tzn. tento invalidný dôchodok priznaný v roku 1997 bol priznaný bez ohľadu na dobu pred 18. rokom veku (to znamená pred rokom 1973), čo uvádza aj samotné rozhodnutie príslušného orgánu MV SR zo dňa 07.07.1997 slovami „s prihliadnutím k celkove započítanej dobe služby /zamestnania/ od 18. roku veku“. Táto doba pred 18. rokmi veku, tzn. sporné obdobie od 1.9.1970 do 25.7.1973 nebolo preukazované pre účely priznania invalidného dôchodku z roku 1997 a zároveň nebolo zhodnotených pre účely vyplácania tohto invalidného dôchodku.

14. Podľa žalobcu nie je pravdou to, čo uvádza žalovaný, že pre samotný nárok na dôchodok bola hodnotená aj doba štúdia pred 18. rokom veku. Táto doba pred 18. rokom veku nebola u žalobcu doposiaľ v žiadnom systéme dôchodkového poistenia, tzn. ani vo všeobecnom ani osobitnom podľa osobitného zákona zhodnotená, preto neprichádza do úvahy jej duplicitné zhodnotenie, ako uvádza žalovaný. Z uvedeného ako aj z dôvodov podrobne rozobratých v bodoch 39. až 51. správnej žaloby, doba štúdia od 15 roku veku do 18. roku veku ako doba dôchodkového zabezpečenia pre priznanie invalidného dôchodku nebola uvedená a započítaná v rozhodnutí príslušného orgánu MV SR č. SPC-31.896/97 zo dňa 7.7.1997 o priznaní invalidného dôchodku. Žalovaný sa preto nemôže odvolávať na „zmenu v skutočnostiach“ vyplývajúcej z oznámenia MV SR z roku 2018 a doplnujúceho vysvetlenia z roku 2021, v dôsledku ktorej vylúčil dobu štúdia žalobcu pred 18. rokom veku, tzn. dobu od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973 (a tým by podľa názoru žalovaného došlo k duplicitnému zhodnoteniu

tej istej doby poistenia), pretože takáto „zmena v skutočnostiach“ reálne neexistuje a nezakladá sa na pravdivých, skutkových a právnych skutočnostiach. Táto doba poistenia žalobcu nebola pre účely invalidného dôchodku vyplácaného MV SR zhodnotená, a preto žalovaný bol povinný dobu zohľadniť pre účely priznania a vyplácania starobného dôchodku zo všeobecného systému dôchodkového poistenia. Žalobca preto nesúhlasil s tvrdením žalovaného vo vyjadrení, že pri posúdení nároku žalobcu na dôchodok boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že doba štúdia pred 18 rokmi veku bola už hodnotená pre účely nároku na invalidný dôchodok. Žalobca žiadal k spornosti bodov daného prípadu, aby krajský súd dôkazy, a to rozhodnutie MV SR z roku 1997, oznámenie MV SR z roku 2018 ako aj doplňujúce vysvetlenie z roku 2021 posúdil vo vzájomnej súvislosti vzhľadom na okolnosti daného prípadu a riadne sa vysporiadal s ich zhodnotením a právnym posúdením. Žalobca poukázal na zákon č. 328/2002 Z.z., a to ust. § 38 a § 39, podľa ktorých výsluhový dôchodok je možné vypočítať a započítať iba za obdobie výsluhového zabezpečenia, ktorým je iba obdobie sociálneho zabezpečenia výkonom služobnej činnosti. Žiadne iné obdobia sociálneho poistenia či náhradná doba sociálneho poistenia nie je možné, aby bola započítaná do obdobia sociálneho zabezpečenia pre výpočet výšky výsluhového dôchodku. V zákone o sociálnom zabezpečení policajtov neexistuje náhradná doba sociálneho zabezpečenia či náhradná doba sociálneho poistenia, ktorá by mohla byť započítaná do výšky invalidného dôchodku, tak ako to ex post v roku 2018 vykonal MV SR v danom prípade. Žalobca poukázal na skutočnosť, že Sociálna poisťovňa, ústredie dňa 11.12.2017 pod č. XXX XXX XXXX X vydala rozhodnutie, ktorým žalobcovi priznala starobný dôchodok. Toto rozhodnutie bolo vydané na základe Oznámenia údajov na účely konania o dôchodkovej dávke od MV SR, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad odboru sociálneho zabezpečenia Bratislava pod č. SPOU-OSZ-31.896-60/2013-VZ zo dňa 20.09.2013.

15. Žalobca opätovne poukázal na zákon č. 461/2003 Z.z., konkrétne § 215 ods. 5, podľa ktorého odvolanie vo veciach dôchodkových dávok nemá odkladný účinok, a preto žalovaný má naďalej pokračovať vo vyplácaní priznaného starobného dôchodku v sume 125,50 Eur, ktorý bol priznaný rozhodnutím žalovaného zo dňa 11.12.2017, a to i napriek tomu, že žalobca túto výšku starobného dôchodku rozporoval v podanom odvolaní. Žalobca opätovne požiadal, aby krajský súd sa vysporiadal aj s touto skutočnosťou a zohľadnil ju pri právnom posúdení daného prípadu. V predmetnej veci už Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 24Sd/178/2014-91 z 23.10.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10So 6/2015 z 20.01.2016, ustálil právnym vyjadrením, že právny nárok žalobcu na priznanie starobného dôchodku je dosiahnutím 62 rokov fyzického veku, t.j. dňa 26. júla 2017, čím právny nárok žalobcu na starobný dôchodok už nemôže byť neskôr popieraný. Žalobca poukázal aj na význam rímsko-právnej zásady zákazu reformatio in peius - t.j. zásadu, že postavenie účastníka sa nemôže zhoršiť iba tým, že využije právo na podanie opravného prostriedku, ktorá zásada nie je len základnou zásadou trestného procesu, ale mala by byť podľa názoru žalobcu zohľadnená aj v správnom konaní týkajúcom sa sociálnych dávok. Ústavný súd SR túto zásadu zákazu reformatio in peius vzťahoval aj na správne konania, ako aj na disciplinárne konania vedené proti sudcom. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie III. ÚS 392/2010 s tým, že v zmysle tejto zásady by sa postavenie účastníka správneho konania nemalo zhoršiť využitím právneho prostriedku odvolania osobitne v konaniach, akým je priznanie starobného dôchodku. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok NS SR týkajúci sa predmetnej záležitosti žalobcu sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 02.07.2021, v ktorom súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 28Sa/31/2019 zo dňa 21.04.2020 tak, že rozhodnutie žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.07.2019 z dôvodu nesúladu so zákonom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca dal do pozornosti krajskému súdu judikát Najvyššieho súdu SR, rozsudok sp.zn. 7So/138/2011 z 15. augusta 2012 a časť odôvodnenia tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Na predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR sa aktuálne odvoláva ďalších 458 rozhodnutí slovenských súdov. Žalobca preto žiadal zohľadniť túto rozhodovaciu činnosť aj v rámci rozhodovacej činnosti krajského súdu. Žalobca s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7So/138/2011 z 15. augusta 2012 mal za to, že postupom žalovaného sa doby poistenia žalobcu ako poistenca stratili a neboli zohľadnené v žiadnom zo systémov, čo nezodpovedá ani zámeru zákona.

16. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 03.08.2022 (č.l. 143 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní s tým, že žalovaný túto možnosť vyjadrenia do momentu konania krajského súdu nevyužil.

17. Z pripojeného administratívneho spisu mal krajský súd za zistené, že Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 11. decembra 2017 podľa § 65, § 82, § 293dq a § 293dr

zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 10. októbra 2017 priznala žalobcovi starobný dôchodok v sume 117,10 Eur mesačne a podľa § 82, § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov žalobcovi od 1. januára 2018 zvýšila starobný dôchodok na sumu 125,50 Eur mesačne. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán poukázal na ust. § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z. s tým, že žalobca podľa § 65 ods. 2 a § 65a zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 252/2012 Z.z. dosiahol dovŕšením 62 rokov a 76 dní, 10. októbra 2017 dôchodkový vek. Dôchodkový vek bol ustanovený opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 269/2016 Z.z. o úprave dôchodkového veku a referenčného veku na rok 2017. Z dôvodu, že žalobcovi bol priznaný invalidný dôchodok podľa § 134 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, obdobie služobného pomeru podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. nebolo možné hodnotiť ani ako obdobie dôchodkového poistenia na účely nároku na dôchodok a určenie jeho sumy. K 10. októbru 2017 žalobca získal 5.702 dní obdobia dôchodkového poistenia, ktorý presný rozpis bol uvedený v priloženom osobnom liste dôchodkového poistenia (ďalej aj len „osobný list“). Prvostupňový orgán uviedol, že pri posúdení nároku žalobcu na dôchodok a určenie sumy dôchodku boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia vrátane dôb, ktoré sa za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. považujú. Získanie ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia nebolo preukázané. Podľa § 60 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z.z. rok dôchodkového poistenia je 365 dní, na základe čoho žalobca získal 15 rokov a 227 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím splnil podmienky nároku na starobný dôchodok 10. októbra 2017. Suma starobného dôchodku bola určená podľa § 66 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Prehľad hodnôt osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia bol uvedený v osobnom liste. Z dôvodu, že žalobca získal náhradnú dobu podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a preukázal dobu štúdia, ktorá sa hodnotí ako zamestnanie v kalendárnom roku 1970 122 dní, v kalendárnom roku 1973 206 dní, v kalendárnom roku 1997 252 dní, v kalendárnom roku 2002 181 dní, za tieto obdobia patrí žalobcovi pomerná časť osobného mzdového bodu 0,3. Úhrn osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia je 4,9772. V rozhodujúcom období žalobca úhrnom získal 3.510 dní dôchodkového poistenia, tzn. 9,6165 rokov dôchodkového poistenia podľa § 63 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.. Podiel úhrnu osobných mzdových bodov a rokov dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období, priemerný osobný mzdový bod je 0,5176. Podľa § 63 ods. 4 písm. d) zákona č. 461/2003 Z.z. sa k priemernému osobnému mzdovému bodu v hodnote nižšej ako 1,0 pripočíta v roku 2017 20% z rozdielu medzi hodnotou 1,0 a hodnotou priemerného osobného mzdového bodu. Hodnota priemerného osobného mzdového bodu predstavovala 0,6141. Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, t.j. k 10. októbru 2017 žalobca získal 5.702 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo na účely výpočtu starobného dôchodku je 15,6220 rokov dôchodkového poistenia. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňového orgánu bolo ďalej konštatované, že aktuálna dôchodková hodnota platná k 10. októbru 2017 je 11,3505 Eur a bola určená ako súčin dôchodkovej hodnoty na rok 2016 10,9930 Eur a indexu 1,03252032, zaokrúhlená na štyri desatinné miesta nahor. Suma starobného dôchodku patriaca za obdobie dôchodkového poistenia do vzniku nároku na starobný dôchodok je 108,90 Eur mesačne. Bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Priemerný osobný mzdový bod bol $0,6141 \times 15,6220$ rokov obdobia dôchodkového poistenia \times aktuálna dôchodková hodnota 11,3505 = 108,90 Eur mesačne. Suma starobného dôchodku sa ďalej podľa § 82, § 293dq a § 293dr ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. zvýšila odo dňa priznania dôchodku o 8,20 Eur mesačne na 117,10 Eur mesačne.

18. Prvostupňový orgán ďalej poukázal na ust. § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. a uviedol, že kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia je obdobie dôchodkového poistenia získané pred 1. januárom 1993, v cudzine, v kalendárnom roku, v ktorom boli splnené podmienky nároku na starobný dôchodok a obdobie dôchodkového poistenia získané v kalendárnom roku, za ktorý patril osobný mzdový bod najmenej v hodnote 0,241. Ku dňu, od ktorého žalobca žiadal priznať starobný dôchodok, získal 4.803 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, presný rozpis bol uvedený v priloženom osobnom liste. Podľa § 60 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z.z. žalobca získal 13 rokov a 58 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia. Žalobca ale nezískal najmenej 30 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, preto nespĺnil jednu z podmienok nároku na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku. Z dôvodu, že nedošlo k zmene iných skutočností rozhodujúcich na nárok na zvýšenie dôchodku na sumu minimálneho dôchodku, nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku podľa § 82b zákona

č. 140/2015 Z.z. žalobcovi nevznikol ani od 1. januára 2017. Suma starobného dôchodku sa ďalej podľa § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. zvýšila od 1. januára 2018 o 8,40 Eur mesačne na 125,50 Eur mesačne. Podľa § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. sa starobný dôchodok v roku 2018 zvýšil o percento medziročného rastu spotrebiteľských cien za domácnosti dôchodcov, teda o 0,8 % mesačnej sumy dôchodku, najmenej však o pevnú sumu zvýšenia určenú ako 2 % z priemernej mesačnej sumy starobného dôchodku vykázanej Sociálnou poisťovňou k 30. júnu 2017, to znamená najmenej o 8,40 Eur mesačne. Starobný dôchodok žalobcu bol zvýšený o pevnú sumu zvýšenia, o 8,40 Eur mesačne, keďže táto suma bola vyššia ako suma zvýšenia o percento medziročného rastu spotrebiteľských cien za domácnosti dôchodcov, čo predstavuje 1,00 Eur mesačne. Prvostupňový orgán v závere odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že obdobie dôchodkového poistenia, kvalifikované obdobie dôchodkového poistenia, rozhodujúce obdobie na výpočet dôchodku, sumy vymeriavacích základov na určenie poistného na dôchodkové poistenie, všeobecné vymeriavacie základy a osobné mzdové body sú uvedené v osobnom liste, ktorý tvorí prílohu rozhodnutia a je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového orgánu.

19. Na základe odvolania žalobcu rozhodol Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne rozhodnutím Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 21.10.2021 podľa ust. § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sk/21/2020 z 2. júla 2021 tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Číslo XXX XXX XXXX X z 11. decembra 2017 o priznaní starobného dôchodku zmenil podľa § 65 ods. 1, § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z.z. a žiadosť o starobný dôchodok A. z 13. októbra 2017 zamietol. Odvolací orgán v úvodnej časti odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sk/21/2020 z 2. júla 2021, podľa ktorého bolo zrušené rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne Číslo: XXX XXX XXXX X z 30. júla 2019 o zamietnutí žiadosti o dôchodok z 13. októbra 2017, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, ako prvostupňového správneho orgánu Číslo: XXX XXX XXXX X z 11. decembra 2017 o priznaní starobného dôchodku žalobcovi a vec bola vrátená Sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Žalovaný odvolací orgán poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 28Sa/31/2019 z 21. apríla 2020 podľa § 462 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) tak, že rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne z 30. júla 2019 zrušil. V tomto rozsudku vyslovil názor, že pre posúdenie, či nárok na starobný dôchodok účastníkovi vznikol alebo nie, odvolací orgán, teda Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne postupoval súladne so zákonom (odsek 38. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR), avšak na druhej strane uviedol v odseku 40. odôvodnenia, že vzhľadom na pripojený dávkový spis dospel k záveru, že rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Predovšetkým v novom konaní je potrebné, aby sa odvolací orgán vysporiadal s otázkou, či účastník konania ako poberateľ invalidného dôchodku, ktorý sa považuje od 1. júla 2002 za invalidný výsluhový dôchodok, v prípade nároku uplatneného žiadosťou z 15. júna 2009 splnil podmienky nároku na starobný dôchodok a následne rozhodnúť o možnej aplikácii ust. § 81ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z..

20. Žalovaný odvolací orgán v ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na priebeh konania v zmysle administratívneho spisu, ktorý bol datovaný žiadosťou žalobcu o priznanie starobného dôchodku, ktorý žiadal priznať od dovŕšenia dôchodkového veku, t.j. od 10. októbra 2017. Žalovaný poukázal na ust. § 218 ods. 1, 2, § 65 ods. 1, 2, § 65a zákona č. 461/2003 Z.z. s konštatovaním, že k 10. októbru 2017 žalobca ako účastník konania získal 4 643 dní obdobia dôchodkového poistenia. Žalovaný mal za to, že pri určení a posúdení nároku na dôchodok a jeho sumy boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia. V priebehu odvolacieho konania však po doplnení dokazovania a po opätovnom posúdení nároku na starobný dôchodok žalobcu ako účastníka konania bola v dôsledku zmeny v skutočnostiach rozhodujúcich pre nárok na starobný dôchodok vylúčená doba štúdia pred 18. rokom veku od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973, pretože táto doba bola už hodnotená pre nárok na invalidný dôchodok a išlo by o duplicitné zhodnotenie tej istej doby poistenia. Po vylúčení doby štúdia pre 18. rokom veku od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973 žalobca ako účastník konania nezískal obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu najmenej 15 rokov, získal 12 rokov a 263 dní obdobia dôchodkového poistenia (4 643 dní). Doba štúdia bola vylúčená z dôvodu, že podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR, orgánu sociálneho zabezpečenia (ďalej aj len „MV SR“) z 23. marca 2018 bola táto doba hodnotená pre nárok na dávku výsluhového zabezpečenia, hoci pre určenie sumy nie. Podľa rozhodnutia MV SR č. SPC-31.896/97 zo 7. júla 1997 dôchodok bol účastníkovi konania vymeraný z najvýhodnejšieho priemerného mesačného zárobku piatich zárobkovo najvýhodnejších rokov 1992-1996 s prihliadnutím

na celkovo započítanú dobu služby po 18. roku vek (42 rokov), dopočítaných do 60 rokov veku. Z tohto vyplynulo, že pre sumu invalidného dôchodku žalobcu ako účastníka konania boli rozhodujúce roky výkonu služby po 18. roku jeho veku, ale podľa potvrdenia MV SR z 21. marca 2018 pre samotný nárok na dôchodok (nie pre určenie jeho sumy), bola hodnotená aj doba štúdia pred 18. rokom veku. V rozhodnutí odvolacieho orgánu bolo ďalej poukázané na ust. § 60 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z., § 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., § 9 ods. 1 písm. h) zákona č. 100/1988 Zb.. Invalidný dôchodok žalobcu ako účastníka konania priznaný podľa § 134 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov sa podľa § 126 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. považuje za invalidný výsluhový dôchodok, a to odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, t.j. od 1. júla 2002. Po prijatí tejto osobitnej právnej úpravy o sociálnom zabezpečení policajtov a profesionálnych vojakov nebolo možné žalobcovi hodnotiť dobu poberania invalidného dôchodku, ktorý sa od tohto momentu považuje za výsluhový invalidný dôchodok podľa všeobecných právnych predpisov o sociálnom poistení. Pre nárok na starobný dôchodok bolo žalobcovi ako účastníkovi konania zhodnotené obdobie dôchodkového poistenia v celkovom počte 4 643 dní:

- obdobie poberania invalidného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov od 24. apríla 1997 do 30. júna 2022,

- obdobie dôchodkového poistenia od 1. júla 2005 do 30. septembra 2011, od 1. septembra 2013 do 30. septembra 2013 a od 1. júla 2015 do 8. septembra 2016.

Za aplikácie ust. § 60 ods. 1, 2, § 255 ods. 5, 7 zákona č. 461/2003 Z.z. z administratívneho spisu vyplynulo, že žalobcovi ako účastníkovi konania bol rozhodnutím MV SR č. SPC-31.896/91 zo 7. júla 1997 priznaný invalidný dôchodok od 24. apríla 1997 podľa § 134 a § 135 zákona č. 100/1988 Zb.. Podľa potvrdenia MV SR č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ z 21. marca 2018 doručeného Sociálnej poisťovni, ústredie 23. marca 2018, bola na nárok na dávku výsluhového zabezpečenia, ktorá bola účastníkovi konania priznaná a ktorej je poberateľom, zhodnotená doba služobného pomeru v nasledujúcom rozsahu:

1/ doba štúdia na strednej škole od 1. septembra 1970 do 4. júla 1974,

2/ civilné zamestnanie od 5. júla 1974 do 30. septembra 1974,

3/ základná vojenská služba od 1. októbra 1974 do 28. septembra 1976,

4/ civilné zamestnanie od 29. septembra 1976 do 29. septembra 1976 a od 4. októbra 1976 do 31. augusta 1982 a

5/ služobný pomer od 1. septembra 1982 do 23. apríla 1997.

MV SR súčasne potvrdilo, že žalobcovi bolo pripočítané obdobie od priznania invalidného dôchodku do dovŕšenia dôchodkového veku 60 rokov, teda od 24. apríla 1997 do 25. júla 2015. Odvolaciemu orgánu bolo preukázané, že pre nárok na dávku výsluhového zabezpečenia bola žalobcovi ako účastníkovi konania zhodnotená aj doba štúdia získaná pred 18. rokom veku, t.j. od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973 a podľa rozhodnutia MV SR č. SPC-31.896/97 zo 7. júla 1997 bolo preukázané, že pre sumu dôchodku bola zhodnotená celková doba služby po 18. roku veku s prihliadnutím na pripočítané obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku 60 rokov v súlade s § 30 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., preto bolo potrebné z dôvodu zamedzenia duplicitného hodnotenia toho istého obdobia, dobu štúdia od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973 z dôb hodnotených pre nárok na starobný dôchodok vylúčiť. Túto skutočnosť potvrdilo MV SR po doplnení dokazovania Oznámením č. SPSČ-OSZ-31.896-113/2021-VZ z 20. októbra 2021, ktoré sa stalo súčasťou administratívneho spisu. S poukazom na ust. § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., § 14 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. žalobcovi - účastníkovi konania vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 134 zákona č. 100/1988 Zb., t.j. podľa piatej časti tohto zákona, priznaný a vyplácaný MV SR, preto s poukazom na uvedené zákonné ustanovenie nárok na starobný dôchodok ani za použitia § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. žalobcovi nevznikol. Vzhľadom na uvedené nebolo možné účastníkovi konania - žalobcovi zhodnotiť na účely nároku na starobný dôchodok a určenie jeho sumy ani obdobie služobného pomeru. V žiadosti o starobný dôchodok z 13. októbra 2017 žalobca vyhlásil, že v období od 2. júla 1997 do 30. júna 2005, od 1. októbra 2011 do 31. augusta 2013, od 1. októbra 2013 do 30. júna 2015 a od 9. septembra 2016 nebol zamestnaný a nebol ani zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z dôvodu, že tieto obdobia po 31. decembri 2003 nie sú obdobím dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., neboli účastníkovi konania na účely starobného dôchodku zhodnotené. Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že na nárok na dôchodok boli započítané všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia podľa údajov uvedených v žiadosti o dôchodok, priložených dokladov a údajov nachádzajúcich sa v informačnom systéme Sociálnej poisťovne. Získanie ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia nebolo preukázané.

21. V rozhodnutí Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne zo dňa 21.10.2021 bolo konštatované, že ak účastník konania ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku 62 rokov a 76 dní, t.j. k 10. októbru 2017 nebol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov, nespĺnil podmienky nároku na starobný dôchodok uvedené v § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z., preto bolo potrebné zamietnuť žiadosť o priznanie starobného dôchodku opätovne, a to aj s poukazom na právny záver Najvyššieho súdu SR vyslovený v odseku 38. odôvodnenia rozsudku sp.zn. 7Sk/21/2020 z 2. júla 2021, podľa ktorého, ak odvolací orgán, Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, na rozdiel od prvostupňového správneho orgánu žiadosť účastníka konania o priznanie starobného dôchodku za poistné obdobie od 1. septembra kalendárneho roka, v ktorom nastúpil na strednú školu, až do dovŕšenia dôchodkového veku zamietol, čím neprávoplatné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zmenil, postupoval súladne so zákonom o sociálnom poistení. Odvolací orgán poukázal aj na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/21/2020 z 2. júla 2021, jednotlivé jeho odseky odôvodnenia, konkrétne odsek 38., 41., 42.. Odvolací orgán uviedol, že sa zaoberal v novom konaní tými závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré boli aplikovateľné pre danú konkrétnu vec s tým, že nebolo možné v prípade žalobcu aplikovať ust. § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., a to z dôvodu, že mu nie je vyplácaná žiadna dávka priznaná podľa všeobecného zákona č. 461/2003 Z.z.. Uvedené platí aj s poukazom na ust. § 66 zákona č. 328/2002 Z.z., ktoré explicitne vylučuje prípadné krátenie nároku na výplatu dávky výsluhového zabezpečenia pri súbehu s nárokom na dôchodok podľa všeobecných právnych predpisov o sociálnom poistení, pretože doba výkonu služby ako doba poistenia policajtov a profesionálnych vojakov sa zhodnocuje len raz, a to pre nárok na výsluhový dôchodok a od neho odvodené dôchodky. Odvolací orgán mal za to, že časť odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR, ktorá sa netýkala predmetnej veci, týmito závermi v ďalšom konaní nebol viazaný, konkrétne ide o odseky 40., 41. a 42. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR.

22. K námietkam žalobcu ako odvolateľa Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne v žalobou napadnutom rozhodnutí pod bodom

1/ uviedol, že v zmysle ust. § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. odvolací orgán pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu môže toto rozhodnutie zmeniť, k čomu došlo tak, že žiadosť žalobcu o starobný dôchodok z 13. októbra 2017 zamietol. Ani po zrušení druhostupňového rozhodnutia nemožno hovoriť o právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku, pretože pokiaľ žalobca podal proti nemu odvolanie, spôsobil v súlade s § 215 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. odloženie jeho právoplatnosti aj vykonateľnosti už v priebehu odvolacieho konania. Pod bodom

2/ v rozhodnutí odvolacieho orgánu bolo uvedené, že pokiaľ išlo o námietku žalobcu, ktorá sa týkala dvoch rôznych potvrdení MV SR, orgánu sociálneho zabezpečenia, a to jedno z 20. septembra 2013 a druhé z 21. marca 2018, tak táto nebola hodnotená ako dôvodná, pretože ak správny orgán vychádzal z aktuálneho potvrdenia, tak konal v súlade so zásadou správneho konania, ktorou je zistiť riadne a dôkladne skutkový stav veci podľa § 195 a nasledujúce ustanovenia zákona č. 461/2003 Z.z.. Navyiac tieto potvrdenia si v zásade neodporujú, sú len odlišné v tom, že predtým MV SR potvrdilo dobu poistenia, ktorá bola účastníkovi konania zhodnotená pre určenie sumy invalidného dôchodku a druhým potvrdením z roku 2018 MV SR potvrdilo len celkovú dobu poistenia, zhodnotenú účastníkovi konania - žalobcovi pre nárok na dôchodkovú dávku, pričom rozdiel ich rozsahu je odôvodnený príslušnou právnou úpravou. Tretím oznámením MV SR vydaným v pokračujúcom odvolacom konaní pod č. SPSČ-OSZ-31.896-113/2021-VZ z 20. októbra 2021 príslušný orgán sociálneho zabezpečenia odlišnosť údajov odstránil. Odvolací orgán mal na základe tohto dôkazného prostriedku za spoľahlivo preukázanú skutočnosť, že žalobcovi ako účastníkovi konania bola pre nárok na invalidný dôchodok zhodnotená aj doba pred 18. rokom veku, a preto ju nemožno duplicitne hodnotiť pre nárok na starobný dôchodok. Pod bodom

3/ odvolací orgán uviedol, že námietka žalobcu, že MV SR neoprávnene započítalo pre nárok na invalidný dôchodok obdobie civilného pracovného pomeru a štúdium na strednej škole, bola irelevantná, pretože išlo o rozhodnutie odlišného správneho orgánu a nie je v kompetencii Sociálnej poisťovne, ani pokiaľ nie je predmetom súdneho prieskumu, v kompetencii správneho súdu do jeho rozhodnutia zasahovať, resp. ho meniť. Pod bodom

4/ odvolací orgán uviedol, že námietky týkajúce sa nesprávne vypočítanej sumy starobného dôchodku hodnotil za irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že pre výpočet starobného dôchodku chýba právny predpoklad, a to konkrétne rozhodnutie, kde by sa pochybenia a nezrovnalosti v spôsobe určenia sumy dôchodkovej dávky mali vyskytovať, pretože toto bolo nahradené zmeneným druhostupňovým rozhodnutím. Pod bodom

5/ námietky týkajúce sa nezapočítania doby štúdia na strednej škole, vrátane doby štúdia na strednej škole pred 18. rokom veku, vojenskej služby, doby civilnej služby a doby civilného zamestnania od 4. októbra 1976 do 31. augusta 1982, od 1. júla 2005 do 30. septembra 2011 a doby zamestnania od 1. septembra 2013 do 8. júna 2016, odvolací orgán vyhodnotil ako nedôvodné, pretože okrem doby, ktorá bola žalobcovi zhodnotená pre nárok na invalidný dôchodok, a to doba štúdia na strednej škole vrátane doby pred 18. rokom veku, doba vojenskej služby, doba civilnej služby a doba civilného zamestnania do 31. augusta 1982 a ktorú nemožno duplicitne započítať pre nárok na starobný dôchodok, ostatné namietané doby zamestnania od 1. júla 2005 do 30. septembra 2011 a od 1. septembra 2013 do 8. septembra 2016 pre nárok na starobný dôchodok boli započítané v plnom rozsahu. Pod bodom

6/ námietka, ktorou žalobca ako účastník konania žiadal započítať pre nárok na starobný dôchodok celé obdobie poberania invalidného dôchodku, nebola dôvodná, pretože hoci mu bol invalidný dôchodok priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb., tento je od 1. júla 2002 považovaný podľa osobitného zákona za výsluhový invalidný dôchodok, čo je kvalitatívny rozdiel. Podľa aktuálnej právnej úpravy účinnej od 1. januára 2004 (§ 60 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z.) s účinnosťou od 1. augusta 2008 bolo možné hodnotiť ako dobu zamestnania aj obdobie poberania invalidného dôchodku, avšak priznaného a vyplácaného Sociálnou poisťovňou, čo nie je prípadom žalobcu ako účastníka konania. Podľa § 136 zákona č. 328/2002 Z.z. sa doba poberania invalidného dôchodku a čiastočného invalidného dôchodku z I. alebo II. kategórie funkcií, na ktorý vznikol nárok podľa všeobecných právnych predpisov pred účinnosťou osobitného zákona, t.j. pred 1. júlom 2002 pre vznik nároku na výsluhový dôchodok alebo invalidný výsluhový dôchodok a výšku týchto dôchodkov, považuje za dobu poberania invalidného výsluhového dôchodku. Z tohto vyplynulo, že doba poberania invalidného výsluhového dôchodku bude žalobcovi ako účastníkovi konania zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok MV SR, ak o túto dôchodkovú dávku požiada, a teda nemôže byť duplicitne hodnotená pre nárok na dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového poistenia. Pod bodom

7/ k námietke, že z § 255 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. možno vyvodíť započítanie do obdobia dôchodkového poistenia aj výkon celého služobného pomeru, bolo krajským súdom správne poznamenané, že uvedené ustanovenie práve uvádza, ktoré obdobie zamestnania a náhradnej doby sa nepovažujú za obdobie dôchodkového poistenia podľa tohto zákona a nevyplýva z neho, že je možné započítať aj iné doby poistenia, ktoré už boli zhodnotené na nárok na invalidný dôchodok. Takúto námietku a výklad právnej normy žalovaný považoval zo strany žalobcu ako účastníka konania za účelový. Pod bodom

8/ podľa žalovaného rovnako bola nedôvodná aj argumentácia žalobcu ako účastníka konania, že u neho nešlo o získanie výsluhového dôchodku, pretože pokiaľ by bol poberateľom výsluhového dôchodku, vzťahovala by sa na neho judikatúra Najvyššieho súdu SR R 55/2011 o určovaní sumy starobného dôchodku v súbehu s výsluhovým dôchodkom, teda išlo by o dve dôchodkové dávky rovnakého druhu. Podľa rozhodnutia žalovaného v danom prípade je situácia odlišná, keď bol žalobcovi ako účastníkovi konania priznaný invalidný výsluhový dôchodok a medzinárodný Dohovor č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (ďalej aj len „Dohovor“) vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. sa na poberateľov invalidných dôchodkov nevzťahuje, pretože Československá federatívna socialistická republika, ktorá ratifikovala uvedenú medzinárodnú právnu normu, sa zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o III. časť Dohovoru týkajúcu sa starobného dôchodku. Invalidný dôchodok je uvedený v II. časti Dohovoru a pri invalidnom dôchodku do úvahy neprihádza ani aplikácia čl. 33 ods. 2 Dohovoru, t.j. mechanizmus krátenia dávok, uvedený v časti IV. Spoločné ustanovenia.

23. V rozhodnutí odvolacieho orgánu za aplikácie ust. § 195 ods. 1, 2, 3 zákona č. 461/2003 Z.z. sa konštatovalo, že v obnovenom odvolacom konaní bolo doplnené dokazovanie ohľadne odstránenia diskrepancií v údajoch o dobách poistenia potvrdených MV SR ako doby, ktoré hodnotilo pre nárok na invalidný dôchodok, považovaný za invalidný výsluhový dôchodok s dôrazom na odstránenie, resp. objasnenie rozdielu v uvádzaných údajoch Oznámením z 20. septembra 2013 oproti Oznámeniu z 21. marca 2018. Podľa Oznámenia orgánu sociálneho zabezpečenia MV SR č. SPSC-OSZ-31.896-113/2021-VZ z 20. októbra 2021 je platné jeho potvrdenie č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ z 21. marca 2018 a na potvrdenie č. SPOU-OSZ-31.896-60/2013-VZ z 20. septembra 2013 netreba prihliadať, pričom dôvody boli podrobne vysvetlené v potvrdení z 20. októbra 2021, ktoré je súčasťou administratívneho spisu. Z tohto dôkazného prostriedku, ktorý sa stal záväzným podkladom pre rozhodnutie žalovaného ako odvolacieho orgánu, vyplýva, že doba poistenia získaná pred 18. rokom veku od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973 je účastníkovi konania zhodnotená v nároku na invalidný dôchodok považovaný za invalidný výsluhový dôchodok a keďže môže byť zhodnotená len raz, nebolo možné ju hodnotiť pre nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Za aplikácie ust. § 196 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. žalovaný uviedol, že ako odvolací orgán vyhodnotil všetky dôkazy v administratívnom spise žalobcu ako účastníka konania, a to v súlade s právnym záverom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/21/2020 z 2. júla 2021 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 28Sa/31/2019 z 21. apríla 2020 a bolo rozhodnuté, ako bolo vyjadrené vo výrokovvej časti rozhodnutia s tým, že Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne rozhodnutím vykonal rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/21/2020 z 2. júla 2021.

24. Krajský súd v Žiline ako správny súd vecne príslušný podľa ust. § 10 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa ust. § 13 ods. 3 SSP v konaní podľa ust. § 199 a nasledujúce ustanovenia SSP vec prejednal postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 137 ods. 4 SSP a po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý rozhodnutiu žalovaného predchádzal, na základe podanej žaloby žalobcu dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť a túto za aplikácie ust. § 190 SSP zamietol.

25. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal vec bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Sa/27/2021-147 zo dňa 22.9.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 11.10.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 137 ods. 4 SSP.

26. Krajský súd primárne k svojmu postupu, a to prejednávania žaloby žalobcu bez nariadenia pojednávania, poukazuje na ust. § 107 ods. 2 SSP, podľa ktorého v ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania. Žalobca v podanej žalobe prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že nežiada nariadiť pojednávanie. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že nežiada vo veci nariadiť pojednávanie (vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.2.2022 (č.l. 76, 77 spisu). Z dôvodu, že ani žalobca ani žalovaný vo veci nežiadali nariadiť pojednávanie a v okolnostiach danej veci nebol zistený žiaden z dôvodov podľa ust. § 107 ods. 1 písm. b) až e) SSP, mal krajský súd splnené procesné podmienky k tomu, aby prejednal žalobu žalobcu bez nariadenia pojednávania.

27. Krajský súd mal splnenú zákonnú podmienku včasnosti podanej žaloby v zmysle ust. § 181 ods. 1 SSP, keď podľa pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že žalobca mal rozhodnutie žalovaného doručené dňa 28.10.2021 a žaloba žalobcu podľa č.l. 55 spisu bola odoslaná dňa 14.12.2021, t.j. bola podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote.

28. Krajský súd primárne uvádza, že k vymedzeným žalobným dôvodom žalobcu, ktorý namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie a pre posúdenie rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý rozhodnutiu žalovaného predchádzal, bolo nevyhnutné poukázať na citáciu nižšie uvedených zákonných ustanovení. Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu žalovaným považoval za nedostačujúce pre posúdenie veci s tým, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu.

29. Podľa ust. § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

30. Podľa ust. § 60 ods. 1 veta prvá zákona č. 461/2003 Z.z. obdobie dôchodkového poistenia je obdobie povinného dôchodkového poistenia, obdobie dobrovoľného dôchodkového poistenia, ak za tieto obdobia okrem období uvedených v § 140 bolo zaplatené poistné na dôchodkové poistenie podľa tohto zákona a ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa ust. § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.
(v tomto zákonnom ustanovení odkaz na zákon č. 328/2002 Z.z.).

32. Podľa ust. 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak. Na hodnotenie náhradnej doby ako obdobia dôchodkového poistenia od 1. augusta 2006 sa nevyžaduje splnenie podmienky získania najmenej jedného roka zamestnania.

33. Podľa ust. § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

(v tomto zákonnom ustanovení odkaz na zákon č. 328/2002 Z.z.).

34. Podľa ust. § 195 zákona č. 461/2003 Z.z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie. Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti. Na žiadosť Sociálnej poisťovne sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní vecí objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

35. Z ustanovenia § 195 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že pred vydaním rozhodnutia správny orgán postupuje tak, aby presne a úplne zistil skutočný stav vecí a na tento účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie, najmä podania, návrhy, vyjadrenia účastníkov konania, objasňujú sa dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

36. Podľa ust. § 196 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. (v znení platnom v čase konania a rozhodovania odvolacieho orgánu) dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu vecí, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

37. Podľa ust. § 218 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

38. Podľa ust. § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

39. Krajský súd uvádza, že postup žalovaného na základe podaného odvolania žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu - Sociálnej poisťovne, ústredie Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 11.12.2017 o priznaní starobného dôchodku žalobcovi bol zákonný. Rozhodnutiu žalovaného predchádzalo konanie a postup, ktorý zodpovedal odvolaciemu konaniu, v ktorom odvolací orgán je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a ak je to nevyhnutné a potrebné, doplniť konanie pred prvostupňovým orgánom, prípadne zistené nedostatky odstrániť, zistiť skutočný stav vecí na základe vykonaných dôkazov a následne posúdiť, či sú dôvody na potvrdenie rozhodnutia prvostupňového orgánu, prípadne na jeho zmenu alebo zrušenie a vrátenie vecí prvostupňovému orgánu. Vzhľadom k tomuto zákonnému postupu žalovaného a zákonnou úpravou vymedzený spôsob rozhodovania žalovaného ako odvolacieho orgánu, ktorá pripúšťa v odvolacom konaní aj zmenu rozhodnutia prvostupňového orgánu, k čomu došlo aj v danej veci rozhodnutím žalovaného, nie je možné podľa žalobného dôvodu žalobcu tento spôsob rozhodnutia a postupu žalovaného ako odvolacieho orgánu hodnotiť ako rozporný so zásadou zákazu reformatio in peius - teda zásadou, že postavenie účastníka konania sa nemôže zhoršiť využitím práva na podanie opravného prostriedku. Podľa názoru krajského súdu táto žalobcom uplatnená zásada nemá svoj priestor pri konaní a rozhodovaní v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z., ak žalovaný ako odvolací orgán je zákonne zmocnený k tomu, aby v odvolacom

konaní v celom rozsahu posúdil odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktoré vo výsledku opäť zákonnou úpravou môže byť zmenené, a to aj v neprospech žalobcu ako účastníka administratívneho konania, čo vyplýva aj z ust. § 195 zákona č. 461/2003 Z.z. v spojení s ust. § 196 zákona č. 461/2003 Z.z., ust. § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., ak pre zistenie skutočného stavu veci sa dôkladne objasňujú všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech žalobcu ako účastníka konania.

40. Po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom v spojení so žiadosťou žalobcu o priznanie starobného dôchodku bol v dostatočnom rozsahu v konaní pred žalovaným zistený skutkový, skutočný stav veci, boli vykonané všetky potrebné dôkazy pre rozhodnutie o žiadosti žalobcu v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021. Krajský súd nezistil relevantnosť žalobcovho dôvodu v tom, že by došlo k nedostatočnému posúdeniu veci a nebolo zistené ani to, že by rozhodnutie žalovaného, jeho závery nemali základ v obsahu pripojeného administratívneho spisu. Pri podaní správnej žaloby správny súd musí vychádzať z aktuálne zisteného skutkového stavu vyjadreného v žalobou napadnutom rozhodnutí a či tento popísaný a konštatovaný skutkový stav má oporu v dôkazoch, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a k tomuto došlo, pretože závery rozhodnutia žalovaného vychádzajú z dôkazov obsiahnutých v administratívnom spise, t.j. závery rozhodnutia žalovaného nie sú v rozpore s administratívnym spisom žalovaného.

41. Na základe nižšie uvedených záverov krajský súd nezistil relevantnosť ani žalobného dôvodu, že by rozhodnutím žalovaného došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

42. Žalovaný v odvolacom konaní bol povinný v riadnom a dostatočnom rozsahu vykonať všetky dôkazy potrebné pre rozhodnutie a pre posúdenie a preskúmanie rozhodnutia prvostupňového orgánu - Sociálnej poisťovne, ústredie Číslo. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.12.2017, ktorým na základe žiadosti žalobcu bol priznaný starobný dôchodok, ktorý však v odvolacom konaní na základe rozhodnutia žalovaného nebol priznaný, ak rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo zmenené tak, že žiadosť žalobcu o starobný dôchodok, a to žiadosť zo dňa 13. októbra 2017 bola zamietnutá. Na základe žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021 krajský súd konštatuje, že žalovaný prihladal k záverom vyjadreným v tomto rozsudku Najvyšším súdom SR, ktoré mali väzbu na rozhodujúce a konkrétne okolnosti veci týkajúcej sa žalobcu v súvislosti s jeho žiadosťou o priznanie starobného dôchodku. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021 okrem iného uviedol, že žalovaný sa v konaní vysporiada predovšetkým s otázkou, či v prípade nároku žalobcu ako sťažovateľa uplatneného žiadosťou 15. júna 2019, splnil poberateľ invalidného dôchodku, ktorý sa iba považuje za invalidný výsluhový dôchodok, podmienky nároku na starobný dôchodok a následne rozhodne o možnej aplikácii ust. § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.. Z tohto záveru rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo nepochybné, že žalovaný sa má primárne zaoberať tým, či žalobca splnil podmienky nároku na starobný dôchodok. To bolo primárne a určujúce, čomu podľa názoru krajského súdu žalovaný v novom konaní venoval dostatočnú, náležitú pozornosť a v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie pre svoj záver vyjadrený v žalobou napadnutom rozhodnutí. Rovnako krajský súd je toho názoru, že v zmysle predmetného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021 bolo zrejmé, že žalobca je poberateľom invalidného dôchodku, ktorý sa považuje za invalidný výsluhový dôchodok. Aj táto kvalifikácia poberanej dávky žalobcom ako výsluhového invalidného dôchodku bola zákonným a správnym spôsobom vyhodnotená v rozhodnutí žalovaného a neodporovala záverom vyplývajúcim z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

43. Jednou zo zákonných podmienok pre poberanie dávky starobného dôchodku v zmysle ust. § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení platnom a účinnom v rozhodnom období, okrem dovŕšenia dôchodkového veku je aj podmienka dôchodkového poistenia, t.j. doby dôchodkového poistenia najmenej 15 rokov. Žalovaný v rozhodnutí na základe doplneného dokazovania konštatoval, že žalobca ako účastník administratívneho konania k 10. októbru 2017, kedy žalobca dosiahol dôchodkový vek dovŕšením veku 62 rokov a 76 dní, získal 4 643 dni obdobia dôchodkového poistenia, t.j. získal 12 rokov a 263 dní obdobia dôchodkového poistenia, t.j. menej než zákonom požadovaná doba dôchodkového poistenia „najmenej 15 rokov“ (§ 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.), a preto konštatoval, že ak žalobca nezískal zákonom požadované obdobie dôchodkového poistenia, tak zákonite nesplnil zákonnú podmienku pre to, aby mohol mať žalobca nárok na starobný dôchodok. S týmto vyhodnotením, záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Žiline, ktorému konštatovaniu žalovaného predchádzalo úplné a dostatočné

dokazovanie, ak pri zisťovaní období dôchodkového poistenia bola vylúčená doba štúdia pred 18. rokom veku od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973, pretože táto doba bola už zhodnotená pre nárok na invalidný dôchodok, a preto aj v zmysle krajským súdom vyššie citovanej zákonnej úpravy nie je možné, aby táto doba bola duplicitne zhodnotená aj do obdobia dôchodkového poistenia pre žalobcom uplatnený nárok na starobný dôchodok. K zákonnosti postupu žalovaného a vychádzania zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021 žalovaným sa poukazuje aj na odsek 38. odôvodnenia tohto rozsudku v spojení so závermi, keď sa poukazuje na zákonnú úpravu vyžadujúcu potrebnú dobu dôchodkového poistenia pre vznik nároku na starobný dôchodok. Ak žalovaný podľa krajského súdu zákonne konštatoval, že žalobca nespĺnil zákonné podmienky nároku na starobný dôchodok, tak potom v zmysle odseku 42. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR spzn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021, nebol dôvod, aby sa zaoberal možnou aplikáciou ust. § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z..

44. Podľa doplneného dokazovania žalovaný zákonným spôsobom vylúčil dobu štúdia pred 18. rokom veku od 1. septembra 1970 do 25. júla 1973 zo zisťovaných období dôchodkového poistenia, ak táto doba bola už zhodnotená pre nárok na invalidný dôchodok. Tento záver žalovaného má základ v dôkazoch, ktoré tvoria obsah administratívneho spisu, keď MV SR podaním zo dňa 20.10.2021 č. SPOU-OSZ-31.896-113/2021-VZ oznámilo, že v prípade žalobcu je platné potvrdenie č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21.03.2018 a na potvrdenie č. SPOU-OSZ-31.896-60/2013-VZ zo dňa 20.9.2013 sa neprihliada. Krajský súd na základe pripojeného administratívneho spisu sa oboznámil v celosti s dôkazmi rozhodujúcimi pre konanie žalovaného, t.j. aj s vyššie uvedeným listom MV SR zo dňa 20.10.2021, ktoré poukazuje na platnosť potvrdenia zo dňa 21.03.2018. Na základe tohto platného potvrdenia č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21.03.2018 bolo Sociálnej poisťovni, ústredie zo strany MV SR ohľadne údajov na účely konania o dôchodkovej dávke žalobcu oznámené, že žalobcovi bol priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení od 24.04.1997 invalidný dôchodok, ktorý sa považuje za výsluhový invalidný dôchodok s tým, že podľa bodu 4. tohto oznámenia na nárok na dávku výsluhového zabezpečenia bola zhodnotená doba služobného pomeru podľa bodu 6., v ktorom bode 6. mal krajský súd za zistené, že do rozsahu zohľadnenej doby pre dávku výsluhového zabezpečenia bola zohľadnená, započítaná aj doba štúdia pred 18. rokom veku, t.j. od 01.09.1970 do 25.07.1973 s tým, že podľa bodu 5. tohto oznámenia MV SR zo dňa 21.03.2018 sa poukazuje na to, čo bolo rozhodné a určujúce pre priznanie dávky, avšak v rovine určenia sumy tejto dávky, pre ktorú sumu sa vychádzalo z doby od 18. roku veku. Uvedené zhodnotené doby pre určenie sumy dávky neboli určujúce, resp. uvedené zostalo bez vplyvu k podstatnej a rozhodnej skutočnosti, keď žalobcovi pre dávku výsluhového zabezpečenia bola zhodnotená doba štúdia pred 18. rokom veku, a tým v zmysle zákonnej úpravy nebolo možné, aby táto doba zohľadnená pre dávku výsluhového zabezpečenia, a to pre výsluhový invalidný dôchodok, ktorého poberateľom je žalobca, bola duplicitne zohľadnená aj pri posudzovaní žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku do dôb dôchodkového poistenia, ktoré je potrebné získať pre priznanie starobného dôchodku.

45. Žalovaný v odvolacom konaní zákonne postupoval, ak na základe doplneného dokazovania zistil rozhodujúce skutočnosti na základe potvrdení MV SR, z ktorých ako aktuálnych a platných bol povinný vychádzať a následne v súdnom konaní aj krajský súd. Ak o dávke výsluhového zabezpečenia pre žalobcu konal iný orgán, a to MV SR, odbor sociálneho zabezpečenia, tak z jeho potvrdení musí vychádzať nielen žalovaný, ale aj krajský súd, pretože v konaní o žalobou preskúmanom rozhodnutí žalovaného krajský súd nemá legitimitu k tomu, aby posudzoval postup iného orgánu, a to MV SR, odbor sociálneho zabezpečenia, ktorého rozhodnutie sa nestalo predmetom žaloby žalobcu a následne ani predmetom preskúmania krajským súdom, pretože krajský súd preskúmaval rozhodnutie žalovaného, ktoré sa týkalo žiadosti žalobcu o inej dávke, a to dávke starobného dôchodku. Krajský súd na základe podanej žaloby žalobcu bol oprávnený preskúmať len rozhodnutie žalovaného, nie rozhodnutie a potvrdenia iného orgánu, v danom prípade MV SR, odboru sociálneho zabezpečenia a pokiaľ tento iný orgán uviedol rozhodujúce skutočnosti, potvrdenia, tak z nich bolo namieste vychádzať.

46. Pokiaľ ide o bod 6. vyjadrenia žalobcu zo dňa 28.07.2022 (č.l. 131 rub spisu), krajský súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia žalovaného a nie rozhodnutia MV SR zo dňa 07.07.1997, preto nemal na základe podanej správnej žaloby legitimitu k tomu, aby posudzoval rozhodnutie MV SR č.p.: SPC-31.896/97 zo dňa 07.07.1997. Dôležité bolo, či v rámci nového rozhodnutia žalovaného bolo vychádzané z právneho názoru vyjadreného NS SR, či v rámci vykonaného doplneného dokazovania boli oznámené skutočnosti a údaje a či na základe tohto doplneného dokazovania oznámené skutočnosti, údaje sa stali základom

pre rozhodnutie žalovaného a k tomu podľa názoru krajského súdu došlo, ak bolo vychádzané z údajov obsiahnutých v Oznámení MV SR č. SPOU-OSZ-31896-87/2018-VZ zo dňa 21.03.2018. Aj krajský súd musí vychádzať z týchto aktuálnych dôkazov a oznámení. Rovnako podstatné bolo, či na základe aktuálneho dôkazného stavu žalovaný vyvodil závery, k čomu podľa názoru krajského súdu zo strany žalovaného došlo, keď na základe týchto doplňujúcich podaní MV SR vyhodnotil aj základ svojho rozhodnutia.

47. Krajský súd nezistil ani jeden zo žalobných dôvodov spôsobilý pre vyhovieť žalobe žalobcu, preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Podľa krajského súdu je potrebné upriamiť pozornosť aj na to, že Generálna prokuratúra SR pod č. VI/2 Gd 53/22/1000-4 zo dňa 19.04.2022 (č.l. 107 spisu) oznámila Krajskému súdu v Žiline, že vo veci opakovaného podnetu žalobcu, ktorým namietal spôsob vybavenia jeho pôvodného podnetu odložením Krajskou prokuratúrou Bratislava pod sp.zn. Kd 478/21/1100 zo dňa 16.02.2022 ohľadom preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne Číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 21.10.2021, ktorým rozhodol o zmene rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X, z 11.12.2017 o priznaní starobného dôchodku tak, že jeho žiadosť o starobný dôchodok z 13.10.2017 zamietol, nebol zistený dôvod pre prijatie prokurátorského opatrenia, preto bol opakovaný podnet žalobcu ako podávateľa vybavený odložením.

48. Krajský súd pri podanej žalobe žalobcu vychádzal z rozsudku NS SR sp.zn. 7Sk/21/2020 zo dňa 2. júla 2021, z právneho názoru vyjadreného v tomto rozsudku, ktorý bol v priamom vzťahu k riešeniu konkrétnej dávkovej veci. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že pri zmene skutkového stavu nie je už daná viazanosť s právnym názorom, ktorý vychádzal z odlišného skutkového podkladu. Pokiaľ ide o právnú viazanosť, tá vychádza pri jeho vyslovení z určitého skutkového podkladu. Ak po zrušení rozhodnutia v rámci nového administratívneho konania dôjde k zisteniu a prijatiu iných záverov skutkového podkladu, nie je tento orgán viazaný právnym názorom, pokiaľ vyslovený právny názor vychádzal z odlišného skutkového podkladu. K viazanosti orgánu verejnej správy právnym názorom správneho súdu sa dodáva, že žalovaný v rozhodnutí vychádzal zo zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu SR, avšak táto viazanosť nie je absolútna a v zásade platí do nezmenenia sa rozhodnej skutkovej a právnej situácie. Podľa krajského súdu rozhodnutím žalovaného nebol popretý vyslovený právny názor vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v zrušujúcom rozsudku, ktorý sa týkal rozhodnej otázky vyhodnotenia zákonných podmienok pre (ne)priznanie žalobcom uplatneného nároku na starobný dôchodok.

49. O nároku na náhradu trov súdneho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1, § 168, § 175 ods. 1 SSP. Žalobca nebol úspešným účastníkom súdneho konania. Úspešným účastníkom bol žalovaný, na strane ktorého nebolo zistené, že by bolo možné spravodlivo požadovať, aby mu žalobca nahradil trovy súdneho konania, preto bolo rozhodnuté krajským súdom tak, že žalovanému sa náhrada trov súdneho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému súdu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného

predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.